

ALGEMENE AUDIENTIE PAUS FRANCISCUS WOENSDAG 10 MAART 2021

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

De voorbije dagen heeft de Heer het mij mogelijk gemaakt Irak te bezoeken en zo een plan van de Heilige Joannes Paulus II te realiseren. Nooit eerder heeft een paus het land van Abraham bezocht. De voorzienigheid heeft gewild dat dit nu is geschied, als een teken van hoop na de vele jaren van oorlog en terrorisme en tijdens een harde pandemie.

Dankbaar

Na deze reis ben ik een en al dankbaarheid. Dankbaar aan God en aan allen die het hebben mogelijk gemaakt: aan de president en de regering van Irak; aan de patriarchen en bisschoppen van dat land, tegelijk met alle bedienaren en gelovigen van de verschillende Kerken; aan de religieuze gezagsdragers te beginnen met de grootayatollah Al-Sistani waarmee ik een onvergetelijke ontmoeting heb gehad in zijn woonplaats te Najaf.

Kruis

Ik heb sterk het karakter van boetedoening gevoeld van deze bedevaart. Ik kon dat gemartelde volk, die martelaars Kerk niet benaderen zonder, in naam van de katholieke Kerk, het kruis op mijn schouders te nemen dat zij al jaren dragen. Een groot kruis zoals aan de ingang van Qaraqosh staat. Ik heb het sterk gevoeld bij het zien van de nog open wonden van de vernielingen en meer nog bij de ontmoeting met overlevende getuigen van het geweld, van de vervolgingen, van de ballingschap ... Tegelijk zag ik rondom mij de vreugde om de gezant van Christus te ontvangen. Ik heb de hoop gezien naar een horizon van vrede en broederlijkheid, samengevat in de woorden van Christus die het motto vormden van dit bezoek: *Gij zijt allen broeders* (Mt 23,8). Ik heb deze hoop opgemerkt in de toespraak van de president van de republiek. Ik heb ze gevonden in de vele begroetingen en getuigenissen, in de zangen en gebaren van de mensen. Ik heb deze hoop gezien op het stralende gelaat van de jongeren en in de levendige ogen van de bejaarden. Mensen die de paus gedurende vijf uren, staande opwachtten ... ook vrouwen met kindjes in de armen ...

Ik heb halt gehouden en in hun ogen de hoop gezien.

Oorlog

Het Iraakse volk heeft het recht in vrede te leven, het recht de waardigheid terug te vinden die zijne is. Zijn godsdienstige en culturele wortels zijn duizenden jaren oud. Mesopotamië is de bakermat van de beschaving. Bagdad is in de loop van de geschiedenis een stad van het grootste belang geweest die eeuwen lang de rijkste bibliotheek van de wereld heeft gehuisvest. Wat heeft haar vernietigd? De oorlog. Altijd is de oorlog het monster dat doorheen de tijden, zich aanpast en de menselijkheid blijft verslinden.

Maar, het antwoord op de oorlog is niet nog een oorlog.

Het antwoord op wapens zijn niet andere wapens. Ik heb mij de vraag gesteld: wie verkocht de wapens aan de terroristen? Wie verkoopt vandaag de wapens aan de terroristen die op andere plaatsen bloedbaden aanrichten, denken we maar aan Afrika bijvoorbeeld? Het is een vraag waarop ik graag van iemand het antwoord zou krijgen. Het antwoord is niet de oorlog.

Het antwoord is de broederlijkheid.

Dat is de uitdaging voor Irak, maar niet alleen: het is de uitdaging voor alle conflictgebieden en, uiteindelijk, is het de uitdaging voor heel de wereld: de broederlijkheid. Zullen we er in slagen onder ons broederlijkheid op te bouwen, een cultuur van broeders te scheppen? Of zullen we verder gaan met de logica die met Kain begon, de oorlog? Broederlijkheid, broederschap.

Ur

Hierom hebben we elkaar ontmoet en hebben we gebeden, christenen en moslims, vertegenwoordigers van andere godsdiensten, in Ur, waar Abraham van God, bijna vierduizend jaar geleden, zijn roeping kreeg.

Abraham is de vader in het geloven omdat hij de stem van God hoorde die hem een nakomelingschap beloofde, alles achterliet en vertrok.

God is trouw aan zijn beloften en ook vandaag leidt Hij onze weg naar vrede, Hij leidt de stappen van wie op aarde op weg is met de blik op de hemel gericht. In Ur, samen onder die lichtende hemel, dezelfde hemel die onze vader Abraham zag, hebben wij, zijn nakomelingschap, de indruk gekregen dat in de harten diezelfde zin weerklinkt: *Gij zijt allen broeders.*

Martelaarskerk

Een boodschap van broederlijkheid komt van de kerkelijke ontmoeting in de Syrisch-katholieke kathedraal van Bagdad, waar in 2010, 48 mensen, waarbij twee priesters, werden gedood tijdens de eucharistieviering. De Kerk in Irak is een martelaarskerk en in die tempel, die in steen de herinnering draagt van die martelaren, weerklonk de vreugde om de ontmoeting. Mijn verbazing midden onder hen te zijn vermengde zich met hun vreugde de paus bij hen te hebben.

Ninive

Vanuit Mosul en Qaraqosh, op de Tigris in de nabijheid van de ruïnes van het oude Ninive, hebben we een boodschap van broederlijkheid verspreid. De bezetting door Isis (Islamitische Staat) heeft de vlucht veroorzaakt van duizenden en duizenden inwoners, waaronder veel christenen van verschillende belijdenissen en andere vervolgte minderheden, vooral jezidi's. Het oude karakter van deze stad werd verwoest. Op dit ogenblik poogt men moeizaam her op te bouwen. Moslims nodigen christenen uit terug te keren en samen kerken en moskeeën te herstellen. Broederlijkheid is dáár.

En laten we asjeblijft verder bidden voor onze zwaarbeproefde broeders en zusters dat ze de kracht zouden vinden om opnieuw te beginnen.

Denkend aan de vele uitgeweken Irakezen zou ik willen zeggen: jullie hebben alles achtergelaten, zoals Abraham. Bewaart, zoals hij, het geloof en de hoop en weest wevers van vriendschap en van broederlijkheid daar waar jullie vertoeven. En, indien mogelijk, keert terug.

Beloofde Land

Een boodschap van broederlijkheid komt van de twee eucharistievieringen: die in Bagdad in de Chaldese ritus en die in Erbil, waar ik werd ontvangen door de president van de regio en door zijn eerste minister, door de gezagsdragers – ik dank de velen die gekomen zijn om mij te ontvangen – en ook ben ik ontvangen door het volk. De hoop van Abraham en van zijn nakomelingen is werkelijkheid geworden in het mysterie dat we gevierd hebben, in Jezus, de Zoon die God de Vader niet heeft gespaard, maar heeft gegeven tot redding van allen. Hij heeft, door zijn dood en verrijzenis, voor ons de doorgang naar het Beloofde Land geopend, naar het nieuwe leven waar de tranen zijn gedroogd en de wonden geheeld, de broeders verzoend.

Palmbomen

Geliefde broeders en zusters, laten we God loven voor dit historische bezoek en laten we blijven bidden voor die streek en voor het Midden-Oosten. In Irak zijn de palmbomen, symbolen van dat land en van zijn hoop, blijven groeien en vruchten blijven dragen, ondanks het lawaai van verwoestingen en wapens.

Zo gaat het ook met de broederlijkheid: zoals de vrucht van de palmboom maakt ze geen lawaai, maar ze is vruchtbaar en doet groeien.

God, die vrede is, schenke aan Irak, aan het Midden-Oosten en aan de hele wereld, een toekomst van broederschap.

Vertaling uit het Italiaans: Marcel De Pauw msc